

litare praesumptionem, quae superuacaneam operam nostram reddat, quum satis constet, non vno hoc exemplo contra illum Imperatoris iussum TRIBONIANVM nostrum peccasse.

§. VII.

Primum autem argumentum coniecturae nostrae, (quis enim in re adeo ambigua tantae audaciae est, qui se progredi ultra coniecturae fines posse gloriatur,) petamus a diuersis scholis quibus addicti erant Icti nostri. Neque vero hic longam placet disputationem instituere de duobus illis pacis decoribus, LABEONE & CAPITONE, notissimis diuersarum iuris scholarum auctoribus, *a)* quorum alter Proculeianorum & Pegasianorum princeps, alter Sabinianorum & Cassianorum fuit. Sed breuissimis tantum, quantum possumus, quae de re adeo dubia & incerta finiri a nobis possunt, indicabimus. Est enim, si quae alia, haec maxime anceps & difficilis quaestio, quam potissimum scholam quisque veterum Ictorum sequutus sit, inprimis ab iis inde temporibus, quo refrigerare & deferbere incepit sectarum studium. *b)* Vtrumque hunc, & PAVLLVM &

a) de quibus contra communem & receptam opinionem, sed eleganter, vt solet, disputauit CAR. FRID. HOMMEL V. Cl. in *diff. de principali causa disensionum inter Labeonem & Capitonem horumque auditores Lips. 1750.* cuius lectu dignam dedit recensionem BA-

CHIVS in *der unpartheyischen Critik Vol. 1. pag. 446.*

b) Quod effectum esse per editi perpetui compilationem, obseruauit GOTTFR. MASCOVIUS in *diatriba de sectis Sabinianorum & Proculeianorum cap. 7. §. I. pag. 109.*